

Ders : 30

Konu : Müslümanca Duruş

Müslüman, Allah'a teslim olan insandır. Bütün hayatı, tavır ve davranışları, mes'elelere bakış açısı, Kur'an ve Sünnet esaslarına dayanır. Gerçek müslüman; bu iki kaynağın esaslarına göre inanır, bunlara uygun amel işler, bunların ortaya koyduğu prensiplere göre düşünür ve istikametini tayin eder, tavrı ve duruşu da bu iki esasa göredir. Yüce Rabbimiz şöyle buyurmaktadır:

أَلَمْ نَجْعَلْ لَهُ عَيْنَيْنِ * وَلِسَانًا وَشَفَتَيْنِ * وَهَدَيْنَاهُ النَّجْدَيْنِ *

“Biz ona iki göz, bir dil ve iki dudak vermedik mi? Ona iki yolu (Hak ve bâtil) göstermedik mi?”¹

Rabbimiz, insana dünyada iki yol göstermiştir. Müslüman, Hak yolu seçen ve o yolda sebat eden insandır. Haktan yana olmak, bâtila (zulme) karşı olmak, imanın gereğidir.

Kimliğimiz, İslâm mührüyle mühürlenmiştir. Adımız müslümandır. Kur'ân-ı Kerîm'de:

وَمَنْ أَحْسَنُ قَوْلًا مِّمَّنْ دَعَا إِلَى اللَّهِ وَعَمِلَ صَالِحًا وَقَالَ إِنَّنِي مِنَ الْمُسْلِمِينَ *

“(İnsanları) Allah'a çağırın, iyi iş yapan ve “Ben müslümanlardırım” diyenden kimin sözü daha güzeldir?”²

Bu ayete göre; ihlas ile Allah'a yönelen, İslâm yolunu seve seve kabul edip, hayır ve iyiliğe çalışarak, kınayanın kınamasından korkmadan “Ben müslümanlardırım” diyen mü'min bu kimliğe sahiptir. Bu kimliğe sahip olan müslüman; yanlış ve eğri yollara, bâtil itikad ve anlayışlara, şahıslara, falanca veya filancalara değil; Allah'a, O'nun dinine, eşsiz nizamına ve O'na gerçek mânâda kul olmaya çağırır. Çünkü Allah'a ve O'nun yoluna davet; en güzel söz, en makbul ameldir. Bu amelin geçerli olabilmesi için; bu davetin kuru bir laftan ibaret kalmaması, sözün öze, özün de söze uygun olması gerekir. Sözün fiile, fiilin de söze şahit olması, sonuca ulaştırır.³

Müslüman Allah'ın boyası ile boyanmıştır. Rabbimiz:

صِبْغَةَ اللَّهِ وَمَنْ أَحْسَنُ مِنَ اللَّهِ صِبْغَةً وَنَحْنُ لَهُ عَابِدُونَ *

“Allah'ın boyasıyla boyanınız. Allah'ın boyasından daha güzel boyası olan kimdir? Biz ancak O'na kulluk ederiz“⁴ buyurmaktadır. Allah'ın boyası; İslâm fıtratı, İslâm ve iman temizliğidir.

Kimliğimiz, Allah'ın boyasıyla boyanmıştır. Bu sebeple; hiç bir sahteliği, başkalarına benzemeyi, taklitçiliği kabul etmez. Bu kimliğimiz; tabi olmayı değil, tabi olunmayı, vagon değil lokomotif olmayı emreder. Ancak bu kimliğimizle hayra motor, şerre fren olmayı başarabiliriz.

Bu kimliği taşımak zorundayız. Bu kimliğin haricinde başka bir kimliğe bürünmek veya bu kimliğe göre duruş sergilememek, zulme tavır almamak, zulmedenle aynı safta yer almak bu dünyada en büyük zillet, ahirette de en büyük felâkettir. Nitekim bütün peygamberler bu inanç, bu hal ve bu kimlik üzere yaşayıp ölmeyi, nesillerinin de böyle olmasını vasiyet etmişlerdir. Meselâ; Peygamberimiz (s.a.v.)'e:

قُلْ إِنِّي أُمِرْتُ أَنْ أَكُونَ أَوَّلَ مَنْ أَسْلَمَ وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُشْرِكِينَ *

“...De ki: Bana müslüman olanların ilki olmam emredildi ve sakın müşriklerden olma!”⁵

¹ Beled sûresi, 8-10. âyetler

² Fussilet sûresi, 33. âyet

³ Hak Dini Kur'an Dili, Elmalılı M. Hamdi Yazır, C.6, sh.326

⁴ Bakara Sûresi, 138. âyet

demesi emredilmiştir.

İbrâhîm (a.s.) ile ilgili Kur'ân-ı Kerîm'de:

مَا كَانَ إِبْرَاهِيمَ يَهُودِيًّا وَلَا نَصْرَانِيًّا وَلَكِنْ كَانَ حَنِيفًا مُّسْلِمًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ*

“İbrâhîm, ne yahudi, ne de hıristiyan idi; fakat o Allah'ı bir tanıyan dosdoğru bir müslüman idi; müşriklerden de değildi.”⁶ buyurulmaktadır. Yine Hz. İsbâ (a.s.) Őu soruyu sormuŐtu:

“İsbâ, onlardaki inkârcılığı sezince: Allah yolunda bana yardımcı olacaklar kimlerdir? dedi.

Havârîler: Biz, Allah yolunun yardımcılarıyız ; Allah'a inandık, Şahit ol ki bizler müslümanlarız, cevabını verdiler”⁷

Yûsuf (a.s.) da Şöyle dua etmiŐti:

تَوَقَّيْتُ مُسْلِمًا وَالْحَقِيقِيْنَ بِالصَّالِحِيْنَ

“Ey Rabbim, beni Müslüman olarak öldür ve beni salihler zümresine kat.”⁸

Müslüman, hayat programını İslâm'a göre ayarlayan kiŐidir. İslâm harici görüŐ, düŐünce ve fikirlerin Müslümanın hayatında yeri yoktur.

Necip Fazıl: “Eli inmeli, dili düğümlü, kalbi buruk, edası pırsırık, sermayesi korkak, işi ürkek, ahlakı katlanmak, ibadeti saklanmak... Bu mudur Müslüman?” diye sorar.

Müslüman böyle olamaz. “Kıl beŐini, eđ baŐını, iç aŐını, gör iŐini” gibi sakat ve uyuŐturan bir anlayıŐı benimseyemez.

“Zeyd b.Eslem'in babasından naklettiğine göre Hz. Ömer (r.a.), bir gün dostları ile otururken aralarında Őu konuŐma geçmiŐti. Hz. Ömer (r.a.):

-Haydi herkes bir Őey dilesin“ deyince oradakilerden biri:

-Ben Őu oda dolusu gümüŐüm olmasını isterim, ki onu Allah yolunda harcayayım, demiŐ. Bir diğerisi:

- Őu oda dolusu altınım olsun da onu Allah yolunda harcayayım isterim, demiŐ. Bir baŐkası:

-Bu oda dolusu mücevherim olsa da Allah yolunda harcasam, demiŐ. Hz. Ömer (r.a.):

-Başka ne istersiniz? deyince:

-Başka bir Őey istemeyiz, demiŐler. Bunun üzerine Hz. Ömer (r.a.) kendi isteđini Şöyle dile getirmiŐ:

-Ben, Ebu Ubeyde b. el Cerrah, Muaz b. Cebel ve Huzeyfe b. el Yeman gibi olan Őu oda dolusu insan isterim ki onları Allah yolunda görevlendireyim.”⁹

Evet, gerçek Müslüman:

- Yer iŐgal eden değil, yer dolduran, harcadığından çok üreten, sabırlı, vefalı, ahlaklı, sadık ve liyakatli, zor zamanın adamıdır.
- Allah'tan korktuğu her halinden belli olan, Őehvetler ve Őeytani tuzaklar karŐısında eğrilmeyen, bükülmeyen, sözünü fiili aynı olan, dik ve cesur, yalpalamayan adamdır.
- İslâm'ı gerçek mânasıyla idrak eden, kendisinden çok ümmeti düŐünen ve bu yolda canla baŐla çalıŐan adamdır.
- Dünya ile ahiret arasında denge kurabilen, kınamalara aldırmayan, gece âbid, gündüz mücahit; eliyle, diliyle ve malıyla cihat eden adamdır.

⁵ En'âm sûresi, 14. âyet

⁶ Âl-i İmrân sûresi, 67. âyet

⁷ Âl-i İmrân sûresi, 52. âyet

⁸ Yûsuf sûresi, 101. âyet

⁹ Buhârî, Tarihu'l-Evsat 54

- Zenginleşince fakirlik günlerini unutmayan, nereden geldiğini, nereye gideceğini gözardı etmeyen, şımarıp böbürlenmeyen adamdır.
- Omuzlarına yük konunca, yapması gereken bir görev verilince nazlanmayan, mazeretler üretmeyen, "ama ve fakat" demeyen, dininden ve davasından taviz vermeye razı olmayan adamdır.¹⁰
- İslâm ordusunun baş komutanı iken Hz. Ömer (r.a.) tarafından görevden alınan Halid b. Velid (r.a.)'ı örnek alan adamdır. Hz. Halid b. Velid, safın en önünde durmayı bildiği gibi, ortasında durmayı da bildi. Bir gün önce başkomutan iken, bir gün sonra Ebû Ubeyde (r.a.)'ın emrinde bir er olarak görev yaptı. Kargaşa çıkarmadı, nefsine uymadı, hak aramadı, benim hakkım gaspedildi demedi. Görev seçmedi. Emreden bir komutan iken, kuyudan su çeken bir nefer oldu. Etrafına sevenlerini, bağlılarını toplayıp yeni bir hareket başlatmadı, fitne çıkarmayı aklından bile geçirmede. Gür bir sesi vardı ama, sesi hiç çıkmadı. Nefsine ve şeytana yenilmedi, galip geldi. Hz. Ömer'e de kızmadı. Hatta ölürken elinde kalan malını ona vasiyet etti. Allah ondan razı olsun. Bizlere en güzel örnek oldu. Ne mutlu bu anlayışta olanlara, fitneye fırsat vermeyenlere...

Sohbetimizi Resûlullah (s.a.v.)'in en çok yaptığı bir dua ile bitirelim. Bu dua çok önemlidir çünkü Resûlullah (s.a.v.):

"Şüphesiz ki Âdemoğlunun kalbi kaynayan tencereden daha değişkendir"¹¹ buyurmuştur. İşte o mübarek dua:

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الثَّبَاتَ فِي الْأَمْرِ وَأَسْأَلُكَ عَزِيمَةَ الرُّشْدِ وَأَسْأَلُكَ شُكْرَ نِعْمَتِكَ وَحُسْنَ عِبَادَتِكَ وَأَسْأَلُكَ
لِسَانًا صَادِقًا وَقَلْبًا سَلِيمًا

"Allahım! Senden dinde sebatı istiyorum. Doğru yolda kararlılığı istiyorum. Nimetine şükretmeyi istiyorum. Sana güzel ibadet etmeyi istiyorum. Doğru bir dil, selim bir kalp istiyorum."¹²

Alınacak Dersler

1. Allah'a şükür müslümanız ve bir müslümanca kimliğe sahibiz. Bu kimliğimize uygun davranmalıyız.
2. Bu kimlik, Allah'ın yarattığı asıl fitrat boyası ile boyanmıştır. Biz de bu boyayı muhafaza etmeliyiz.
3. Hak üzere sabit olmalıyız, gelip geçici heveslerin peşine düşmemeliyiz.
4. Müslümanca düşünebilmeli, yaşmalı ve müslümanca kalabilmenin mücadelesini vermeliyiz. Bukalemun gibi her renge girmemeli, Allah'ın verdiği rengi taşımalıyız. Esen ve estirilen rüzgârlara kapılmamalıyız.
5. Yokluklar ve sıkıntılar bizi yıldırmamalı; bolluk ve çokluk, mevki ve makam, şan ve şöhret ayağımızı kaydırmamalıdır.
6. Sahip olduğumuz davanın, misyonumuzun ve omuzlarımıza yüklenen sorumluluğun her an farkında olmalıyız.

Not: Bu hafta dersin sonunda zikredilen Peygamberimiz (s.a.v.)'in bu duasını (Tirmizi, Daavat 23) ezberleyelim ve sık sık okuyalım.

¹⁰ İşi Vaktinden Çok Olanlar, Nurettin Yıldız, C.1, sh. 64

¹¹ Ahmed b. Hanbel, Müsned, C. 6, sh. 4

¹² Tirmîzi, Daavât 23